

15)

NOT TO BE
REMOVED
FROM THE
LIBRARY

M116



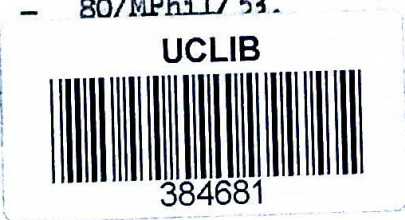
ප්‍රාථමික ශ්‍රේණිවල නියවීම ඉගැන්වීම සඳහා
සිංහල ජනසාහිත්‍යය උපයෝගී කරගත හැකි
ආකාරය පිළිබඳ විමසුමක්.

ශ්‍රී ලංකා කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලයේ අධ්‍යාපන පීඨයේ
දර්ශනපති පශ්චාත් උපාධි පරීක්ෂණය සඳහා ඉදිරිපත්
කෙරෙන නිබන්ධනයයි.

1981-1982

ජී.සී. පෙරේරා (බී.ඒ. ශෝරච)

ලි.අ. - 80/MPhil/53.



ශ්‍රී ලංකා කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලය,
කොළඹ.
1982.10.26



හැ දි න් වි ම .

කියවීම ඉගැන්වීම සඳහා සිංහල ජන සාහිත්‍යය උපයෝගී කර ගත හැකි ආකාරය විමසුමට ලක් කිරීම අපගේ පර්යේෂණයේ ප්‍රධාන අරමුණ වූ බව මුලින් ම දැක්විය යුතු ව ඇත. එබඳු අරමුණකට අපව යොමු කළ සමාජ ගැටලුව ගැන සොයා බැලීම වැදගත්ය.



අධ්‍යාපන කාර්යයේ නියැලෙන අය විසින් පමණක් නොව, සාමාන්‍ය ජනතාව පවා පළ කෙරෙන එක් අදහසක් නම් ශ්‍රී ලංකාවේ වර්තමාන ශිෂ්‍යයන් අතර කියවීමේ පුරුද්ද නිසි පරිදි වර්ධනය වී නොමැති බවය. ගුරුවරයාගේ මුඛින් පිටවන දැනුම ග්‍රහණය කිරීම වනා, එයින් පිට යමක් සොයා බලා දැනුම දියුණු කර ගැනීමට සිටුන පෙළඹෙන්නේ නැතැයි එයින් කියැවේ. මෙම තත්ත්වය පාසැල් ශිෂ්‍යයන්ගේ පටන් විශ්ව විද්‍යාල ශිෂ්‍යයන් දක්වා ම පැතිර පවතින ලක්ෂණයක් ලෙස සැලකීමට තුඩු දෙන සාධක ද ඇති බව කියති. මෙය සත්‍යයක් නම් එය කෙළින් ම ශිෂ්‍යයන්ටත්, පුලුල් වශයෙන් මුලු මහත් සමාජයටත් බලපාන ගැටලුවක් බව අමුතුවෙන් කිව යුතු නැත.

ප්‍රමුඛ කියවීම ප්‍රිය විෂයයක් වන්නේ ද, එසේ ම එය පුරුද්දක් වශයෙන් පිවිතයට යා වන්නේ ද, ප්‍රාථමික ශ්‍රේණිවල කියවීම ඉගැන්වීමේ පාඩම්වල දී ලැබෙන අනුබලය නිසාය, යන අදහස අපි උපකල්පනය කෙළෙමු. ඒ අනුව ඉහත සඳහන් කළ ගැටලුවට හේතු හා ප්‍රතිකර්ම සෙවිය හැක්කේ ප්‍රාථමික පන්තිවල ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් ඇසුරු කරමින් කෙරෙන විමසුමක දී බව තීරණය කළෙමු.

අප විසින් මෙහි දී වර්තමාන සමාජයේ පැතිර පවත්නා තවත් අදහසක් සමාලෝචනයට ලක් කෙරිණි. සමහර ආයතනවලින් හා පුද්ගලයන් විසින් ඉදිරි-පත් කෙරෙන තවත් එබඳු අදහසක් වන්නේ අපේ පාසල් දරුවන් වෙතත් පොත පතට වඩා චිත්‍ර කතා හෙවත් පිතුර කතන්දර පොත් කියවීමට වැඩි කැමැත්තක් දක්වන බවය. එමෙන් ම එම කැමැත්ත ප්‍රමාණය ඉක්මවා යාමෙන් ළමුන්ට අවැඩක් සිදුවිය හැකිය, යන අදහසක් ද ඔවුහු දක්වති.

මෙම කරුණ ගැන සලකා බැලූ අපට හැඟී ගියේ අපගේ ගැටලුව විසඳීමට මගක් එම කරුණ ඔස්සේ වැටී ඇති බවය. එක් අතකින් ළමයා කියවීමේ පුරුද්-දට නොවැටෙන බව පෙනෙන අතර, තවත් අතකින් අවශ්‍ය ප්‍රමාණයටත් වඩා කියවීමට පෙළඹෙන අවස්ථා ද තිබීම වැදගත් ලෙස සැලකිය හැකි බව පෙනිණි.

එසේ ම ශිෂ්‍යයන් වෙත එල්ල වන 'චිත්‍ර කතා දෝෂාරෝපණය' තුළින් තවත් එක් කරුණක් හෙළිකර ගත හැකි විය. එනම් ළමුන්ගේ ආර්ථික දුෂ්කරතා නිසා පොත් ලබා ගැනීමේ අපහසුවක් ඇත; එබැවින් කියවීමේ පුරුද්ද වර්ධන-යට එය බාධාවක්ය; යන තර්කය එතරම් සාධාරණ එකක් නොවන බවය. ළමුන් චිත්‍ර කතා කියවනවා වැඩි නම් එයින් පෙනෙන්නේ ඒවා ඔවුන්ට කෙසේ හෝ ලබා ගත හැකි බවය. ආශාව, රුචිය ඇත්තම් මොන බාධාව වුවද මැඩගෙන තම කාර්යය ඉටුකර ගැනීමට ළමුන් පෙළඹෙන බව එයින් අපට පැහැදිලි වූ කරුණයි.

මේ අනුව තව දුරටත් කරුණු සලකා බැලුවෙමු. එහි දී පහත දැක්-වෙන උපකල්පනවලට බැස ගැනීමට හැකි විය. ළමයි රුවී කරන දේ ඇතොත් ඔවුහු එම පොතපත කියවීමට පෙළඹෙති. දැනට ඔවුන් රුවී කරන වර්ගයේ කරුණු වැඩියෙන් ඇත්තේ චිත්‍ර කතාවල පමණය. චිත්‍ර කතා මූලික ප්‍රාථමික ශ්‍රේණි-වල ළමුන්ට අතුරු ඉගැන්වීම වැනි අධ්‍යාපන ක්‍රියාවන්ට යෝග්‍යය. එහෙත් චිත්‍ර

කතාවලට ඇබ්බැහි වන ළමයා ශාස්ත්‍රීය වශයෙන් යමක් කියවා තේරුම් ගැනීමට නොපෙළඹෙයි. එසේ නම් ළමුන්ගේ කියවීමේ රුචිය ඇති කරවමින් ඔවුන් ශාස්ත්‍රීය ලිපි ලේඛන කියවීමේ පුරුද්දට හරවා ගන්නේ කෙසේ ද? යන ප්‍රශ්නයට බැස්සෙමු.

එම අවස්ථාවේ අපගේ අවධානය යොමු වූයේ ළමුන්ගේ රුචියට අදාළ වූ ද, අධ්‍යාපනික හා සාහිත්‍යික වශයෙන් වැදගත් වූ ද, එහෙත් තවමත් නිසි ලෙස දොර විවෘත වී නැත්තා වූ ද ජන සාහිත්‍යය ක්‍ෂේත්‍රය වෙතටය. පර්යේෂණ කෘතියක් වශයෙන් මෙහි පෙළ ගැසී ඇත්තේ එම ජන කතා සාහිත්‍යය, කියවීම ඉගැන්වීම සඳහා යොදා ගත හැකි ආකාරයයි.

එම පරමාර්ථය ඉටුකර ගැනීම අරභයා අපගේ පර්යේෂණයේ දී අවධානය යොමු කළ මූලික කරුණු කීපයක් ඇත. එනම් සිංහල ජන සාහිත්‍යය යනු කුමක් ද? එහි ඇති අධ්‍යාපනික වටිනාකම් මොනවා ද? එය කොයි තරම් පුදුල් එකක් ද? ජන සාහිත්‍යය දැනට කොතෙක් දුරට අධ්‍යාපන කාර්යයන් සඳහා යොදා ගෙන තිබේ ද? එය කියවීම ඉගැන්වීම සඳහා කොතෙක් දුරට උපයෝගී කර ගත හැකි ද? යන කරුණුය.

කියවීම ඉගැන්වීම සඳහා ජන සාහිත්‍යය යොදා ගැනීමේ අදහස වීදේ- ශීය රටවලට අලුත් දෙයක් නොවේ. කියවීම සාර්ථක ලෙස ඉගැන්වීම සඳහා ජන කතා යොදා ගැනීමේ අවශ්‍යතාව භාෂා අධ්‍යාපනය ගැන පර්යේෂණ පැවැත් වූ උගතුන් කවුරුත් පාහේ පෙන්වා දී ඇති කරුණකි. විශේෂයෙන් ප්‍රෙඩ්. ජේ. ෂොනෙල්, විලියම් ඇස්. ශ්‍රේ, මාග්‍රට් ලා ප්‍රේ, ජෝන් හෝලිට්, බෙන්ජමින් බ්ලූම්ස් වැනි පර්යේෂකයන්ගේ අදහස් අප විසින් මෙහි දී සැලකිල්ලට ගන්නා ලදී.

තවත් මෙහි දී විශේෂයෙන් පෙනෙනා දිය යුතු කරුණක් වන්නේ මවුබස වශයෙන් සිංහල කියවීම ඉගැන්වීම දියුණු කිරීම සඳහා යම් යම් අදහස් සිංහලෙන් පළ වී ඇත්ත් ජන සාහිත්‍යය ගැන කෙළින් ම අවධානය යොමුකර ඒ ගැන සොයා බැලූ පර්යේෂණ ශ්‍රීර්ෂක් දක්නට නොලැබුණු බවය.

ජන සාහිත්‍යය ආධාර කරගෙන කියවීම ඉගැන්වීම කෙසේ වෙතත්, සිංහල ජන කතා එකතුවක්වත් තවම සිංහලෙන් පළ වී නැති බව කිව යුතු ව ඇත. 1910 දී එච්.පාකර් මහතා විසින් සිංහල ජන කතා 266 ක් රැස්කර ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් පළකර ඇති ජන කතා එකතුව හැරෙන්නට වෙනත් එවැනි ශාස්ත්‍රීය එකතුවක් තවමත් පළ වී නැත. අප විසින් මෙහි දී එම කතා එකතුව ප්‍රයෝජනයට ගත් අතර විවිධ පොත්පත්, සඟරා ආදියේ සඳහන් සිංහල ජන කතා 600 ක් පමණ එක් රැස්කර ඒවායේ නම් හා ඒවා දැනට අන්තර්ගත ස්ථාන ඇතිව මෙම කෘතියේ අපට උපශ්‍රීර්ෂක් වශයෙන් යෙදීමට පෙළඹුණේ එම අඩු-පාඩුව මඳක් හෝ මගහරවා ගැනීමටය.

ජන කවි ගැන සලකන විට සතුටුදායක එක් රැස් කිරීම් කීපයක් ම දක්නට ලැබිණි. 1935 දී ඩබ්.ආතර් ද සිල්වා, ගුණපාල මලලසේකර යන වියතූන් දෙපොල විසින් මුලින් ම සිංහල ජන කවි රැස්කර 'ජන සම්මත කාව්‍ය' නමින් එළි දක්වන ලද අතර, 1955 දී හියු නෙවිල් මහතා විසින් රැස්කර ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් පළ කරන ලද 'සිංහල කවි' ශ්‍රීර්ෂ ද ඒ අතරින් වැදගත් වෙයි. තවත් එවැනි සංග්‍රහයන් කීපයක් ම අප විසින් මෙහි දී උපයෝගී කර ගන්නා ලදී.

අපගේ පර්යේෂණ ක්‍රියාවලිය ගැන ද යමක් ප්‍රකාශ කිරීම උචිතය. අප විසින් පරීක්ෂාවට ලක් කිරීමට අරමුණු කර ගත් කරුණු අතරින් හතරක් ම එනම් සිංහල ජන සාහිත්‍යය යනු කුමක් ද? එය අධ්‍යාපනික වශයෙන්

කෙතෙක් වැදගත් ද? එය කෙතෙක් දුරට පුදුල් වී තිබේ ද? දැනට ජන සාහිත්‍යය කෙතෙක් දුරට අධ්‍යාපන කාර්යයේ දී උපයෝගී කරගෙන ඇත්ද? යන කරුණු පරීක්ෂා කිරීම සඳහා අප විසින් යොදා ගන්නා ලද්දේ මූලාශ්‍ර සමීක්ෂණයයි. දැනට සංග්‍රහ කර ඇති ජන සාහිත්‍ය කෘතීන් සහ ජන සාහිත්‍යය සම්බන්ධයෙන් ලියැවී ඇති අදාළ සාහිත්‍ය කෘතීන් සියල්ලක් ම පාහේ සමීක්ෂණය කිරීමට අප විසින් උත්සාහ ගන්නා ලදී.

අවසාන අරමුණ වූ කියවීම ඉගැන්වීම සඳහා ජන සාහිත්‍යය උපයෝගී කර ගත හැකි ද? යන්න සොයා බැලීම සඳහා අප විසින් උපයෝගී කර ගනු ලැබුවේ ළමුන්ගේ රුචි අරුචිකම් සෙවීමේ සමීක්ෂණ රාශියකි. උචිත අවස්ථාවන්හි ළමුන්ගේ අදහස් ලබා ගැනීම සඳහා අප විසින් එක ම පාසැලක සැමෙන කාලයක්, එනම් මාස තුනක් පමණ, සිසුන් ඇසුරු කරමින් ඔවුන්ගේ අදහස් සමීක්ෂණයට ලක් කෙරිණි. 1 සිට 5 දක්වා ශ්‍රේණිවල සිසුන් මේ සඳහා සම්බන්ධ කර ගත් අතර, සමහර ශ්‍රේණිවල සිසුන්ට ජන කතා සහ ජන කවි කියා දී ඒවාට ඔවුන් දක්වන ප්‍රතිචාර නිරීක්ෂණය කෙළෙමු. තවත් අවස්ථාවක පාඩම් පොතක් වශයෙන් පිළියෙල කළ කථාන්තර ළමුන්ට ඉදිරිපත් කර, ළමුන් විසින් ඒවා කියවීමට ගන්නා ලද උත්සාහයන්, ඉන් ලැබූ ප්‍රගතියන් මැන බැලුවෙමු. තවත් පන්තියක ළමුන්ට කථාන්තරයක් කියා දෙන විට ඔවුන් දැක්වූ ප්‍රතිචාර සටහන් කර ගනිමු. එමෙන් ම ළමුන් සමග පෞද්ගලික ව සාකච්ඡා කර, විෂය භාර ගැරු හවතුන් විසින් පන්තිවල සිංහල කියවීම පාඩම උගන්වන ආකාරය අසා දැන ගනිමු. අප විසින් යම් යම් නිගමනවලට පැමිණෙන ලද්දේ එවැනි සමීක්ෂණ සහ නිරීක්ෂණ ඔස්සේය.

මේ ඇරුණු විට සිසුන්ගේ කියවීමේ පුරුද්ද කෙබඳු දැයි සොයා බැලීමට සමීක්ෂණ දෙකක් ද කළෙමු. එකක්, 1 සිට 5 දක්වා ශ්‍රේණිවල ඉගෙන ගන්නා



ලමුන් විසින් පත්ති පොතට පිටින් වෙනත් පොත්පත්, සඟරා ආදිය කියවනු ලබන්නේ දැයි සෙවීම සඳහාය. අනෙක විශ්ව විද්‍යාලයේ උපාධි අපේක්ෂක-යන්ගේ කියවීමේ පුරුද්ද කෙතෙක් දැයි සොයා බැලීමටය. එය කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලයේ පුස්තකාලය ආශ්‍රයෙන් කරන ලදී. අප විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද සමහර කරුණු සනාථ කිරීම සඳහා 1974 වර්ෂයේ දී මාර්ග ආයතනය මගින් 'සිංහල පාඨක ලෝකය' ගැන කරන ලද සමීක්ෂණයේ වාර්තාවෙන් හා අප විසින් මීට පෙර අවස්ථාවක සිංහල පත්ති පොත් ගැන කරන ලද සමීක්ෂණයේ සාබ්‍යා ලේඛන ද මෙහි දී උපයෝගී කර ගත් බව සැලකිය යුතුය.

පර්යේෂණයට අදාළ සාකච්ඡා, විග්‍රහය යනාදිය ඉදිරි පරිච්ඡේදවල දක්වා ඇති බැවින් මෙම හැඳින්වීම මෙයින් සමාප්ත කරමු.